

PASIERBIĘ (7) *sb n*

a jasne; e prawdopodobnie jasne (tak w pasierb).

pl N pasierbięta (2). ◇ D pasierbięt(o)m (1). ◇ A pasierbięta (1). ◇ I pasierbięty (3).

Sł stp: pasierbę, pasirbę, pasirzbię, Cn, Linde brak.

Dziecko męża albo żony z poprzedniego małżeństwa [zawsze w pl] (7) : że y pásierbiętá Oyczymy nazywáią Oycámi fwymi. CzechRozm 159v; Iako Sliachetny Grzegorz Smogorzińki, Sliachetny Pani Katarzynie i Spafierbięthy Niefiolowfkimi Wydawaiąc rinthę dal marc. 10. liczby prufkiey. ZapKościér 1581/12, 1581/23v; [KsięgiSądŁąck 1565 nr 177].

pasierbięta czyje [w tym: G pron (1), pron poss (1)] (2): Tedy doftateczny Ciograph yemu Iakoby na dlyg pewny dal Criftofh Smogorzińki [...] wbytnoćzy, ty tho panny nyezoloffki y spałzerbyęty ych ZapKościér 1582/27, 1582/26v.

Przen: O piskłętach wykłutych z podrzuconych przez kukułkę jaj i prawdopodobnie o dzieciach uważanych za własne przez męża żony, która go zdradziła (2) : A kiedy iuż podroftą oni wyrodkowie [tj. kukułczęta w cudzym gnieździe]: [...] Krwie y gniazdá onego dźiateczki rodzone Szárpaia/ wyzymáią pásierbiętá one. Oćiec [...] Miłwie pášierbiętá/ á wzgardza rodzone/ Ze krwie iego dziádowfkiey y z żółtká łpłodzone. KlonWor 61.

W przeciwstawieniu: »pasierbięta ... rodzeni« (1): KlonWor 61 cf wyżej.

Cf PASIERB

ZCh